

Izhaja vsak četrtek ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša: a) celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1.50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in naznana sprejema upravništvo, Gorica, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tabakarnah v Šolski ulici, Ninski ulici, na Josip Verdievem tekalšču nasproti mestnem vrtu, pri Vac-lavu Baumgartl v Korenjski ulici in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14. po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računajo po petih vrstah in sicer: če se tiska enkrat 14 v., dvakrat 12 v., trikrat 10 v. Večkrat po pog. dbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna Tiskarna“ (odgov. L. Lukežič) v Gorici.

O kmečkem stanu.

(Konec.)

Trojno sredstvo se bo moralo uporabiti, da se reši kmet gotovega propada. Prvo je samopomoč, drugo je pomoč postavodajalstva in tretje sredstvo pa je podlaga obojemu, namreč kmetiska stanovska samozaveza.

Delavskemu tovarniškemu stanu se tudi sleho godi. Toda delavci so segl po samopomoči. Združili so se v krepko organizacijo in sedaj je to njihovo najmočnejše orožje, kadar se morajo braniti. To je revolver, s katerim najhujšega sovražnika premagaš. Preko delavskih organizacij ne more ne kapitalistiška, ne vojaška sila. Tudi kmečki stan se bo še le tedaj lahko obranil svojih neprijateljev, kadar bo združen po različnih zadrugah, kadar bo postal gospodarsko neodvisen od vseh drugih stanov. Kadar bo sam urejeval svoje denarne zadeve po raj-fajzenovkah, kadar bo svojim pridelkom po proizvajalskih zadrugah sam narekoval ceno in kadar se bo po nakupovalnih zadrugah sam oskrboval z vsemi potrebnimi stroji, orodjem in semeni. To je gmočna samopomoč. Druga je istotako važna, umetvena samopomoč, ali recimo izobrazba. Izobrazba, to je beseda, katero različni ljudje različno razumejo. Naša slovenska dekleta, — prosim, ne vse, — ampak nekatera, razumevajo v tem: frnfu, kodrčke, ramene čevljičke in čipke na ramenih, kakor avstrijski admirali. To je zunanost. Mi smo možje in vemo, da je izobrazba zaklad znanja v naši glavi, s katerim lahko razsodimo, kar je prav in kar je krivo, kar nam koristi in kar ne koristi, kar je našim razmeram ugodno in neugodno. Za kmeta je dandanes mnogo znanosti. Naravoslovne znanosti o rastlinah in živalih, o njih življenju in sestavi so čudovito napredovale in vse to je umnemu kmetu treba znati. Razumeti mora tudi uporabo mnogovrstnih gospodarskih strojev ter prometnih sredstev. Posebno važno je

tudi, da valno opazuje in pozna gibanje, kjer se teži in baranta z njegovimi pridelki.

Vse to si bo moral kmet doseči potem samoizobrazbe, kajti dolgo ša bo trajalo, predno bo vsaka vas dobivala po javnih šolah dovolj stanovskega kmečkega pouka. Češki kmet dela in se izobrazuje, kadar orje, ima v eni roki plug, v drugi časnik.

Drugo sredstvo je pomoč postavodajalstva, deželnega in državnega. Vse luknje, skozi katere je pihala liberalna sapa, se morajo zamašiti in vsi nasledki odpraviti. Kmetiska zadolževanja se mora omejiti in podedovanje urediti. Odpirali so meje kmečkim pridelkom tujih držav, zidali so veliko cbrt in trgovino, železnice, in podpirali parobrodna društva, zidali za vse druge stanove višje srednje in nižje šole, podpirali velika kapitalistična podjetja, od kmeta pa pobirali le davke in vojake. Vojakstvo najhujše gloda ob mozgu kmečkega stanu. Vojakstvo pomeni za kmeta ne samo denarni davek, ampak tudi hud krvni davek. Pri nas je okolo 80% vseh vojakov kmečkega stanu. Zato je kmečka zahteva, da se zniža število vojaštva n se prepri izročajo v razsodbo mednarodnim mirovnim razsodiščem. Za svoje pridelke zahteva kmet, da ga varuje pred tujimi s carino, da gradi njemu ceste in železnice, da mu pomaga nositi šolsko breme ter skrbi za stanovsko kmetijsko šolstvo in da ga podpira v nesrečah in neugodah. Ker je toliko dolga na posestvih, mora tudi tukaj priskočiti na pomoč država, da razdoliči posestva, da omeji neomejeno delitev posestev in uredi podedovanje, vlad kojeja je na najslabšem vedno isti, ki podeduje posestvo. Zaradi pomanjkanja delavskih moči se bo moralo upeljati delavsko zavarovanje za starost, h kojemu lahko pristopajo, ako hočejo, tudi manjši posestniki. Tako bi se prikenili posli za kmeta, ker bi se jim ne trebalo bati za starost. Največjega pomena pa je, da se izvedejo po deželah

takozvane kmetijske stanovske zadruge, za koje je sklenil državni zbor že okvirni zakon. Ove bodo šola kmečke zavesti, parlament kmečkemu stanu, njegov zagovornik in prijatelj, zraven pa se bo ob zadrugah razvila tudi posebna stanovska kmetijska veda, ki bo prijateljem kmeta ponujala najboljša in najbolj zanesljiva orožja za obrambo kmečkih teženj.

Tretje sredstvo, ki je potrebno, da se kmet zopet opomore v naši državi, da ne postane Avstrija industrialna država, ampak ostane kmečka država, je kmečka zavest. Ona mora biti gonilna moč v vseh bojih za obstanek kmečkemu stanu. Kmečki stan se mora zavedati svoje važnosti, svoje moči in svojega velikega pomena, ki ga ima za državo. Kmečki stan je neizcrpljiv vrelc za vse druge stanove. Kmečki stan je glavni stebel za vojaštvo, kojega je največ iz kmečkemu stanu.

Kmečki stan je ohranjujoč živelj v državi. Ko so v Rusiji čete različnih ljudi nosile po ulicah rdeče zastave in klicale: Smrt carju! prihajale so tudi druge čete, ki so nosile svete podobe in klicale: Bog hrani našega carja! Seveda se tudi utrga nit potrpljenja.

Kmečki stan je krepak davkoplačevalec. Torej povsod ga dobijo.

Kmečki stan se mora zavedati svoje visoke naloge v državi in zato mora zahtevati, da se država tudi nanj ozira. Javno politično življenje ni nič drugega nego boj. In v boju se človek ne sme skrivati. Kdor je v boju ponižen in potrpežljiv, je tudi tepen. Dozdaj je bilo tako, in zato je kmečki stan bil tepen, zato je nazadoval. Toda to ne sme tako ostati. Tretji slovenski katoliški shod kliče vam kmetom: Kmetje slovenski po vseh kronovinah, zbirajte se pod svojo kmečko zastavo. Skrbite za svojo stanovsko blagostanje! Pri drugih narodih so se že začeli kmetje zavedati svojega pomena in zbirajo se pod eno zastavo za svoje pravice. Kmetje slovenski, vsta-

nite tudi vi in zberite se okolu ene zastave, okolu zastave, na koje vahu blešči sveti križ, na plapolajoči zastavi sami pa stojte najvišje in z najdebelejšimi črkami zapisane kmečke zahteve, želje. Pod svetim križem, s kmečko zastavo moramo začeti boj, odločen boj za kmečki stan. To je sveta naloga vsakega, ki ljubi kmečki stan!

Sklepam s kratko zgodbi. Vsakdo izmed vas je že videl sliko: Zgoraj je cesar in ta pravi: Cesar — vse vladam; vojak — vse branim; sodnik — vse sodim; krojač — vsem delam obleko; žid — jaz pa vse goljufam; kmet jaz pa vse vzdržujem.

Slovenski kmetje! Ko se razkropite po katoliškem shodu, razširjajte te misli tudi med sobrate in jih zbirajte pod zastavo katoliško in kmečko. Vsak naj stori svojo dolžnost in kmečki stan ne bo propal.

Politični pregled.

Državni zbor. — Poslanska zbornica je začela v torek zopet zborovati. Poslanec Hruby je stavil nujni predlog glede dogodkov v Opavi. Po utemeljevanju tega predloga je govoril tudi minister za notranje stvari Bienerth. Nujnost predloga je bila odklonjena. Potem je zbornica razpravljala o nujnem predlogu poslanca Hoferja in tovarišev radi nedovoljenega dopusta nekemu bolnemu vojaku četrtega pešpolka. Po utemeljevanju nujnosti je zbornica sklenila: Vlada se pozivlja, da naj polkovnika omenjenega polka, ki se je nasproti poslancu Hoferju nekorektno vedel, napoti, da prosi predsednika zbornice odpuščenja, ker je bila po nepristojnem postopanju nasproti poslancu Hoferju razžaljena tudi zbornica, ter dá kaznovati polkovnega zdravnika, ki ni obolelega vojaka pravilno zdravil, v kolikor je v tem oziru zagrešil.

Početkom popoldanske seje so po-

marsikaj, kdo ve, ali je bilo res? On ni spomnil nikdar o tem, in če so to drugi omenili, tedaj je samo vzdihnil... Pa tudi sicer je bil vedno tužen in potrt, kakor bi ga tiščalo nekako veliko gorje. Samo, če se je opil, se mu je lice malo razvedrilo.

Torej je še vedno pil? Ali ga ni izpametoval niti ptuji svet, niti britkost in pomanjkanje? Ali še ni izpregledal, kam je prišel po tej poti? Ali hoče prav do konca tako?

Najbrže da misli tako; kajti ni videti, da bi se menil predrugačiti... Ko se je vrnil iz sveta, so se ga seljani spet usmili, pa ga lepo sprejeli, da bi se morda rešil kako svoje tuge in britkosti. Tudi sam se je vedel s početka lepo kot najboljši poštenjak — in vsi so že dejali: No, sluga ponižni! ali ko se je bližala zima, in so jeli kuhati žganje, pa je bil Lacko zopet stari pijanček. Nikjer ni imel miru in postanka, taval je kot besen od žganjarskega kotla v krčmo, od sedmine na godovino, od botrinje na svatbo, od nemila do nedraga, a vedno popolnoma pijan. Delal je en dan ali dva, če mu je dal kdo kaj posla, ali ko je dobil kak krajcar,

LISTEK.

Žganjar Lacko.

Srbski: Dr. M. Jovanović Batut.

(Konec.)

Stanka bi se bila snedla od jeze in žalosti. Najprej ga je prosila ter mu prigovarjala; potem ga svarila in mu žugala, naposled se je pričkala in prepirla ter ga tepla; ko jej pa niti to ni več pomagalo, se je naveličala vsega; zamižala je ter se vrnila za vselej k očetu. (Seveda to ni bilo prav; ali tak je svet, ki ima včasih zakon za kšft, in ne za svetotajstvo.)

No, to je bilo pač še ljubo Lacku, dasi jo je imel rad. Zdaj ga vsaj ni mogel kdo svariti, se ni bilo koga bati, zdaj je mogel vsaj delati, kadar se mu je ljubilo.

IV.

Neki starejši sosed — starčev prijatelj, mu je rekel tintam kako ostro besedo ter ga posvaril, ali Lacko se mu je uprl; in tedaj so se jeli ljudje umikati ter so ga povsem popustili. Le nekateri vaški postopači in požeruhi so se ga

oprijeli in ž njimi je zapravljal in razmetal. Č: je kdaj zmanjkalo denarja, dobil ga je še lahko na posodbo; ali ko je trebalo plačati dolg, pa je napravil nov, ali pa je prodal kaj imetja.

Tako je prodajal in prodajal, in naposled je prišla vrsta tudi na hišo in na poslednjo ped zemlje. Ako je ostalo kaj ob prodaji, se ni ugrelo pri njem. Trebalo je dati kaj napitnine, pa kaj drugega, pa si kupiti suknjo, in veseli bratci niso bili nikdar žejni in novci so se bili kmalu poizgubili... Naposled je ostal povsem gol. In zdaj mu niso več ponujali: „Za vas je še zmerom kaj v kozici...“ in tedaj so ga zapustili tudi prejšnji prijatelji... Vrgli so ga iz hiše in bil je tako rekoč na sredi ulice, pa nihče se ni ozrl po njem. Kaj pa zdaj? Nekoč naleti slučajno na neko staro vdovo — pijanko, kot je bil sam, in pri njej je obstal, da je imel le kam položiti glavo. Saj ne pravi zastoj pregovor: Za pijanca treba istovrstnega znanca; in kdor je zašel tako daleč kot Lacko, ta ne gleda na čast tudi v drugih rečeh. In občina ni storila nič nasproti temu.

Potekalo je leto za letom, in Lacko je padal vedno globlje. Dok je imela vdova kaj, je bila radostna, ko jej je

zmanjkalo in poslo tudi to, tedaj je nastal med njima ravs in kavs. Vsak dan je trebalo jesti, a še več pa piti; ali odkod, ko nihče ni znal kakega dela? Ona je dolžila njega, on pa njo, in odtod vsakdanji kreg in prepri. Včasih sta se tudi pretepala — posebno, ko je bil jeden njijn pijan in morala ju je pravica miriti. Naposled sta bila vsi vasi v nadlego in razločili so ju siloma... Lacko se je spravil nekam v svet, in izgubil se je sled za njim, vdova je umrla kmalu za tem, in tako so vaščani vendar naposled dobili mir.

V.

Minulo je leto, in vsi so bili že pozabili nesrečnega Lacka — kar se prikaže ta spet v vasi. Ali bil je tak, da bi ga seljani niti ne bili spoznali, če se ni bil sam ovdil... Obraz in glavo so mu bili zarastli sivi lasje in brada; bil je upadel, ostarel, človek bi dejal, da ima šestdeset let, a ne štirideset. Obleka je kazala, da je beračil po vsem svetu v njej. Videlo se je, da je bil tudi bolan — najbrže radi pijače — ker je bil zelo oslabeel. Pravili so tudi, da je nekeje daleč tam v svetu storil nekaj slabega, in bil za to dolgo v ječi: ali svet govori

slanci Pitaco in tovariši interpelirali o dogodkih v Dalmaciji povodom povrnitve hrvatskih udeležencev na vsesokolskem izletu v Zagrebu. V ti zadevi so stavili tudi hrvatski poslanci interpelacijo.

Prihodnja seja se bo vršila v torek dne 25. t. m.

Prepir v taborn francoskih brezvercev. — V laseh so si zdaj francoski brezverci. Razdelili so se namreč kar v tri tabore. Zagrizeni brezverci zahtevajo, naj ne da vlada katoliški cerkvi nobene pardona, drugi del pa svetuje vladi, naj ne stori ničesar, kar bi izgledalo podobno preganjanju cerkve in tretji tabor bi pa najraje imel, da bi se brezverci umaknili na celi črti. Ko so pričeli kulturni boj, so trdili po krivici, da je papež odgovoren za posledice grozeče verske vojske. A vladno časopisje, ki je to trdilo, je bilo osramočeno, ker se je kmalu izkazalo, da je lagalo. Radikalni socialisti se že celo sramujejo grdega hinavskega izgovora in odkrito priznavajo, da je postopal papež logično, po pravici in pošteno. Radikalni socialist Paul Meunier je izjavil o zakonu glede ločitve cerkve od države: To ni zakon, ki loči cerkev od države. Po krivici si država prilastuje pravico, da reorganizira cerkev na Francoskem. Zakon je slab, po svojih določilih grd. Papež ima prav, ker noče verskih družb, kar je njegova stvar. Papež je neomejeni glavni katoliške cerkve in jo organizira, kakor hoče to on sam. Nacin nas prav nič ne briga in ne dopuščamo, da sede francoski zakonodajalec na papeževo in mesto škofov glede organizacije katoliške cerkve na Francoskem. Verske družbe so nezmislj, neumnost. Kdor hoče napraviti zakon o ločitvi, ne bo delal reorganizacijskega zakona. S kako pravico in s kako zlorabo hoče francoska država sama organizirati cerkev, od katere se hoče ločiti? To izgleda, kakor da bi od žene ločili gospod predpisoval svoji prejšnji ženi, kako naj živi. Ločena žena bi gotovo ne upoštevala njegovih predpisov.

Ruski general Trepov umrl. — V soboto je umrl v Peterhofu znani ruski general Trepov. Rojen je bil leta 1855. Trepov je bil sin onega Trepova, katerega je umorila l. 1878 Vera Sasulic. Umorila ga je zato, ker je hotela maščevati nekega dijak, katerega je dal Trepov, ki je bil takrat mestni glavni v Petrogradu, do smrti preteptati, ker ga ni dijak pozdravil, ko je šel Trepov v ječi, v kateri se je dijak nahajal, mimo njega. Kakor je bil njegov oče, tako je bil tudi njegov sin, umrl general, na glasu grozoviteža. Trepov je bil najprej na carjevem dvoru kot mladi plemič, a je potem stopil v vojsko. Udeležil se je rusko-turške vojske in je bil v bitki pri Felsu ranjen. Ostal je v vojski do leta 1896, dokler ni bil tega leta imenovan za načelnika moskovske policije. Trepov je bil največji nasprotnik vsakega svobodomiselnega gibanja na Ruskem in je bil zaradi tega tudi najboljsovraženejša oseba. Kasneje je postal Trepov generalni guverner v Petrogradu, in ko je leta 1905 izbruhnila revolucija, izročil mu je car neomejeno oblast čez mesto. Ker se je Trepov na vendarle preveč upiral reformam, katere je hotel car izvesti v Rusiji, odvzel mu je car glavno poveljništvo nad mestom, imenovan ga za guvernerja carskih palač.

pa je pil tri — štiri dni. Poznali so ga že otroci, pa se mu rogali, a starim je bil že neznosen. Za pijaco je tudi goljufal in lagal; zato je bil pripravljen storiti tudi to, česar se je prej najbolj bal. Ni bilo pomoči zanj — izgubljen je, popolnoma propadel, in kaka sreča, da bi ga hotel „Bog vzeti!“ Tako je bil vasi velika breme. Ali kaj so mogli ubogi ljudje; bil je njihov rojak, morali so ga trpeti v vasi.

VI.

Nekega jutra se začne po vasi glas, da je Lacko ali znorel ali zbešel. Plašil se je, klical na pomoč, pa mlatil in bil okrog sebe ter se branil, oči so mu bile izbuljene in krvave, iz kratka bil je kot besen! Starejši ljudje so rekli, da mu je pitje izpilo mozeg iz glave, in najbrže je tudi bilo nekaj takega. In tako je trajalo več časa in se je večkrat ponavljalo. Naposled se je malo pomiril — ali od tega časa ni bil več pri zavesti. Znorel je, in tako živi zdaj že dvajset let, pa tava okrog kot vrtoglava ovca. Ničesar ne razloči več kot drugi umni ljudje, ne zavede se več, nego živi skoro kot žival. Pred seboj vidi razno golazen,

Dopisi.

Z Žage. — Pri groznem požaru, ki je divjal v sredo po noči v dolnem koncu naše vasi, smo opazili nekaj, kar zahteva nujne odločitve.

V primeroma zelo kratkem času je bila na mestu požara vrla serpeniška požarna bramba; tudi drugih ljudi je bilo dovolj, — manjkalo je samo najpotrebnejšega, namreč — vode.

V bližini je studenec. Ni sicer poseben močan — pa za male novice bi se dal narediti rezervar, ki bi bil v takem slučaju odločilnega pomena. Sedaj sicer tako razmišljanje ne pomaga več; pač pa naj bi bila ta nesreča opomin za prihodnost.

Tudi v sredi vasi je za tak slučaj še premalo poskrbljeno. Tam sta dva vodnjaka. Postavljena pa sta preveč blizu med hišami. Ako bi se te hiše vnele, ne bi mogel nihče do vode. Tu bi bilo potrebno, vodo, ki se iz teh vodnjakov odteka — zbrati v rezervoar, ki bi bil primerno oddaljen od poslopij ter v slučaju ognja lahko dostopen.

Dalje smo opazili to-le: Eden izmed pogorelcov je imel hišo krito s cementno opeko. Ko je ogenj došel v podstrešje, začele so se opeke razletavati z groznim pokom. Kosci opeke so z veliko silo padali med gasilce, tako da je g. načelnik požarne brambe moral zapovedati odstop. Eksplozija opek je bila tako silna, da se je slišal pok celo na Serpenico. Potrebno bi bilo toraj, da se poizve vzrok tega pojava. Ako je vsaka cementna opeka tako nevarna v slučaju požara — moralo bi se pokrivanje poslopij s takim materijalom prepovedati ali vsaj kolikor mogoče omejiti. Naj bi merodajni faktorji upoštevali navedeno v občni blagor. D.

Serpenica. — V noči od 12. na 13. septembra zadela je vas Žago velika nesreča. Okoli 11. ure nastane na doslej še neznan način v hiši št. 132 požar, ki se bliskoma razširi na sosednja poslopja ter jih v kratkem času 13 popolnoma vpepeli. Ljudji se je hitro nabralo precejšnje število — tudi požarna bramba s Serpenice je bila kmalu na mestu. Pa vse je bilo zaman. Vseled zadnje saše je zmanjkalo vode — ogenj pa je z grozno svojo silo zajemal poslopje za poslopjem.

Pogorelo je 12 posestnikov. Zgorelo jim je vse. Že poprej niso bili premožni, sedaj pa v resnici nimajo ničesar. Živino so, razven ene, rešili sicer vso, pa kaj pomaga to, ko je zgorela vsa krma in živine nimajo kam pod streho dejati. Zima je pred durmi. Za zidanje ni več časa, tudi če bi bila sredstva na razpolago. Zavarovani so bili za neznatne svote; eden celo nič.

Ker je beda v resnici velika in pomoč nujno potrebna, obračava se podpisana na vsa blaga srca z iskreno prošnjo za pomoč. Vsak dar, bodisi v denarju, blagu ali obleki najhvaležneje sprejmeva.

Franc Rot Ivan Kanšič
župan, kurat,
Žaga. Serpenica.

Z dežele.* — Blizu se konec šolskih počitnic. Kmalu se vrnejo naši dijaki zopet v mesto in vrel bodo zopet v šolske dvorane, da si prisvojijo potrebne vednosti za poznejše delovanje.

*) Zadnjič izostal. Op. ur.

pa si je otesa ter meče s seboj v svoji norosti. Samo to še ve, kdaj je lačen in žejen, včasih toži, tudi da ga urazi. Vse je pozabil: očeta, hišo in Staniko, ali žganja ne... Daj mu le polno bučo, pa boš videl, kako se mu razvedri; in se mu zasvetijo oči. In še če kdo omeni večnost, večno zveličanje, pa odgovori: „Ali žganje? Dobro, dobro!“

In tako bo — žal — najbrže še nekoliko let, če ga Bog pusti. Najbrže ga dobe seljani nekega jutra mrzlega in otrplega poleg selskega bika, pa mu storijo še poslednjo ljubav, da ga zastoj pogrebejo. Ali pa se bo vlačil in taval od nemila do nedraga, dok ne zbolí kje, pa umrje pod tujim plotom...

„Kaj ne, da bo tako s teboj Lacko?“

Nasmeje se ti na te besede, kot bi ga bil prav pohvalil.

Oh, kako je strašen ta njegov smeh... Kar kri mi ledeneje po žilah, ko to čujem.

Ali je tu večja pregreha, ali hujša pokora...? Ne vem, kaj bi dal, da bi ne moral nikdar gledati takih prizorov med ljudmi...!

Naj bi le ostali vselej verni, poštene in značajni ter se ne dali vjeti na liberalne limanice. Dijaško gibanje v novejšem času nam vzbuja upanje, da niso vsi tako kratke pameti, da bi ne znali pomisliti: kaj je v pravo korist njim in narodu.

En mogočen pripomoček, da se um izbistri in srce vblaži, je dobro, koristno berilo. Naj bi se dajala mladini vedno le blažilna duševna hrana a ne zastrupljajoče, srce in duha moreče berilo. In pisatelji, ki čutijo za to zmožnost, naj bi vestno, nekako skrupulozno skrbeli, da dobi narod le dobro berilo v roke, a ne spisov a la Zola itd. Dobra knjiga — dober prijatelj! Dobra knjiga uči naravnost, uči posredno, ko kaže grozni poštast hudobije, nehvalečnosti itd., pa škodljivost obupnosti, pa tudi predrznosti itd. Nasprotno slabe knjige sejejo slabe nauke, navdihujejo zmote, brezbožne misli, bogatajstvo, norčevanje iz verskih resnic. „Bog govori s teboj in te uči po dobrih bukvah, in hudič govori s teboj in te zapeljuje po hudobnih.“ — „Branje slabih bukvev te ne bo storilo zgornega, ampak hudobnega; iz njih se učiš brez strahu hudo spoznati, brez sramote govoriti, brez groze delati“ (sv. Avguštin). Bog pusti taka napuhnjena srca njih poželenju. — Ko si dobil kako puntarsko pismo zoper vladarja, bi ga pač sežgal, ali izročil vladnim oblastvom, naj poizvedo, odkod je to, da se zabrani itd. Ko gre zoper vero in čedno vedenje, se hah-ljajo! Napredek! — Kje je človek, ki bi bil bolan na krvi, pa bi zaničeval zdravnike ter požiral vse vrste strupa? In človek poln neštevilnih strasti požira še več smrtnega strupa iz lepo vezane književnosti!...

Drugi imeniten pripomoček vzgoje bi bilo dobro blažilno gledališče. Dobro pa je, ako se predstavlja to, kar proslavlja res imenitna dela velikih mož, vzbuja razne vrline, značajnost itd. Pa, žal, je tam rajši to, kar vzbuja strasti, požljivost mesa in oči. Predstavlja se večkrat kaka spletkarstva, neustolažena zaljubljenka, odvrgen soljubovnik, ljubosumna žena, kak okanjen mož; zdaj kaka pikavna in hudobna satira na vse stanovce; zdaj kake puntarije izdajstva in kaki poboji, kako umno in zvito izmišljeno maščevanje, srečno izpeljani naklepi častilakomnosti, včasih se zasramuje tudi katol. vera ali kaka posvečena oseba. Ali pa se seje verska brezbrzičnost: da vse vere so enake! le dobro srce ti dela čast; kako misliš o verskih resnicah, je brez pomena! — Če je govoril tako Šiler, ne sme katoličan!

Komedija stori n. pr. pregreho smešno, ali ne zaničljivo, ljudje se smejujejo, pa ne, da bi pregreho sovražili. Neki mož, ki je bil nekoč sam igralec v gledališču, je dejal: Govorite zoper sladko gledališče, in prav storite. Oao je krivo stokrat več grehov, kot si morete misliti!...

Neki krčmar je bil obesil po sobah in veži same karikature, grdo pačeče se osebe. Kmet se ozre in dé: „Ta pa ne bom pil, tu so sami hudiči!“ Enako kot o slabih podobah bi se lahko reklo to o slabi knjigi in gledališču... Krčmar je hitro odstranil one slike ter prinesel spodobne. Ali se dela tako glede slabih, spodtikljivih podob po ulicah? glede knjig, gledališnih iger?

V novejšem času napravljajo dijaki gledališčne igre po nekodi: ali se pazi, da so pod nadzorstvom, da so igre srečno izbrane? Ali je pa dovoljeno dijakom napravljati igre s plesom, ali se jih sploh udeleževati? Ali se s tem pravnost pospešuje pri mladini? Ali je to koristno nezreli mladini in ljudstvu na deželi?... Ali vedo predstojniki o tem in zakaj dovoljujejo s plesom združene veselice? Velika laž je, da je že sveto vse, kar je — narodno!...

Z Livka. — Mlekarnica — V nedeljo je vodstvo prve mlekarnice v Livku oddajalo sirovo maslo v zakup za l. 1907. Prodali so ga za 5 vin. na kilo dražje 230 K in bodo imeli združniki v prihodnjem poslovnem letu 250 K več skupička. Upati je, da sedaj tudi popravijo odtok vode iz mlekarnice. Ta je splošen glas, da sedanji odvod ni ne čeden ne zdrav.

Jevšček. — Letos je bilo nasploh malo sena in malo otave. Za to so mnogi živino odprodali. Osobito v Jevščeku bo letos malo mleka in se čuje glas, da jevska mlekarnica ne bo mogla delovati. Eni svetujejo, da bi se Jevščani za letos združili z mlekarnico pri Prohib, ampak ti so najbrž pozabili na to, da bi bilo v hudi zimi skoro ne-

mogoče prenašati mleko — čez tlako zavoljo zametov in burje.

Ceste. — Cestice in stezice, ki so nam jih bili popravili vojaki, so zopet razpravili zadnji nalivi in zdaj smo na slabšem nego prej!

Zemlja in pesek je odnesla voda, le kamenje je ostalo. Ljudstvo si samo pač ne more izdatno pomagati glede poti na tako visokem in peščenem svetu in za to zagotovo pričakuje naprošene podpore.

Nova cesta. — V vojaških krogih se je zadnji čas resno uvažal načrt nove ceste od Fonov čez Kuk do Ravni (1076 m). Bomo videli.

Bralni krožki. — Po katoliškem shodu imamo 7 bralnih krožkov: 2 stara in pet novih, ki so naročeni na „Slovenca“. Upamo, da se vsaj nekateri ohranijo do pomladi, ko bo veliko dolgega časa v hudi zimi, ki se nam letos obeta.

Iz Volčjigrada nam pišejo: Dne 16. t. m. je priredilo pevsko in bralno društvo v Komnu veselico s plesom. To društvo je pač jednako vsem drugim liberalnim društvom, ki ne nudijo svojim članom nobene druge pametne zabave, razun nepotrebne in škodljivega plesa. Da sledi takim plesnim veselicam po navadi pretep, to je samoobsebi umevno. Tako sta se po omenjeni veselici stopla tudi v Komnu v restavraciji dva brata, ter se hudo zavralsala med seboj. Redar, ki je bil malo poprej navzoč, je pa kar izginil s pozorišča. Ali se je morebiti zbal? Če je pa temu tako, potem bi bilo želeto, da nastavi županstvo še jednega redarja, da si bodeta dajala drug drugemu korajžo, ko bode treba kje nastopiti.

Iz Marijinega Celja. — Dne 12. t. m. se je poslovil od nas č. g. kurat Franc Smid. Verniki se mu zahvaljujemo za vse dobrote. Spoštovali smo ga, ker se je veliko trudil za duhovljane in za olupšavo cerkve, kjer je veliko reči napravil, od kar je bil med nami devet let. Bil je skrben in dober pastir svojim ovčicam. Vsi smo ga cenili, želeli, da bi bil vedno med nami! Ali ker je moral nas zapustiti, ostajajo nam zdaj le spomini, ki bodo v naših srcih trajni. Ključemo mu: Bog živi mnogo let!

Novice.

Za „Slovensko sirotišče“: P. n. gg. Katarina Gril 5 K, Anton Zizmond 30 vin., Jakob Cristofolletti 2 K, Andrej Pavlin 20 vin., M. J. 2 K.

Bog plati!

Za „Alojzijevišče“: Preč. g. Andr. Mesar 5 K, I. K. 40 K, J. K. 20 K, g. M. Sinigoi 20 K, g. Budal 5 K, preč. g. Fil. Abram 6 K.

Bog stotero povrni!

Zlata maša v Metliki. — V nedeljo praznuje na slovesni način v Metliki ondotni preč. g. prošt Fran Dovgan svojo zlato mašo. Prečastitemu gospodu zlatomašniku, ki je naročnik in podpornik našega lista, izrekamo na tem mestu naše najiskrenejše čestitke z željo, da bi ga Bog še dolgo let ohranil pri življenju.

† Jan Lego. — V ponedeljek je umrl v Pragi Jan Lego, eden izmed najboljših in najbolj požrtvovalnih prijateljev slovenskega naroda, čigar srce je v enaki ljubezni bilo za nas Slovence, kakor za rodne svoje brate.

N. p. v m.!

Spremembe v duhovščini v tržaški škofiji. — Dne 30. avg. bili so instalirani sledeči gospodje: Anton Kalac za župnika prošta v Pazinu, Hugo Masten za župnika pri Jezuitih v Trstu, Josip Svetic za župnika v Tinjani pri Koprju, G. Kalac je imenovan ob enem tudi za dekana Pazinskega. Čestitamo!

Imenovani in premeščeni so pa še ti-le gospodje: G. Rihard Ružička je imenovan za prodekana bužetske dekanije. G. Matija Kurelč gre v Buzet kot administrator in g. Joakim Pilat v isti lastnosti v Draguč.

Novomašnik g. Josip Fabris gre kot kooperator v Pazin in g. Ivan Cosolo kot kooperator v Oprtalj. G. Josip Vodica je šel v Vodice kot administrator.

V Krasico pride kot kaplan expost g. J. Miličič in v Kastav kot kooperator g. Jos. Zgante. Č. g. Ivan Mandić pride iz Pazina v Trst kot kooperator pri Starem S. Antonu. Za kaplana v Sotčano je poslan novomašnik g. Gabriel Pisčane, dosedanjí sežanski kaplan gosp. Josip

Alberti pa je premeščen v Trst k Sturmu sv. Antonu, g. Hušo je kaplan v Brezovici, g. Krizman pa v Švednju.

Duhovne vaje je opravilo dne 8.—7. t. m. okolo 30 duhovnikov tržaške škofije skupaj s prevz. g. škofom. Zbrani so bili v deškem semenišču pri sv. Justu. Vsega skupaj je opravilo po raznih krajih duhovne vaje okolo 70 duhovnikov tržaško-koperske škofije.

Slovenec niti koščeka kruha. — Mestni svet je sklenil soglasno, da bo moralo biti pri novem električnem tramvaju v Gorici vse laško. Uslužbenci bodo morali biti izključno le Italijani. Slovenci ne bodo mogli dobiti niti koščeka kruha. Rajši bodo vzeli v delo Italijane iz italijanskega kraljestva, kakor pa poštenega avstrijskega Slovence. Vprašamo, ali ni to bojkot slovenskemu delavskemu ljudstvu? In ta bojkot je napovedal mestni svet, v katerem sedijo trgovci, ki živijo od Slovencev! V nestnem svetu so na p.: Papeš, rgovec z železom v Raštelu, dr. Bader, zdravnik in obenem lastnik svečarne, Venuti itd. Kaj bi rekli laški trgovci, ko bi se Slovenci zarekli, da ne bodo odili več k njim kupovat? Pred leti, ko so slovenski časopisi začeli opominjati slovensko ljudstvo, naj bojkotira italijanske trgovce, obrnili so se le-ti na mestništvo, ki jim je takrat šlo na oke. Zdaj pa napovedujejo Italijani Slovence bojkot! Med njimi, ki so enočasno sklenili bojkot Slovence, je tudi odni svetnik Ciani, ki služi mej Slovenci, je advokat Pinaucig, ki živelari tudi od slovenskih klijentov. Kaj naj rečemo na vse to? To dejstvo je sicer žalostno, a slovensko ljudstvo naj zame ta sklep mestnega sveta pogumno na znanje, ker škodo bodo trpeli le — Italijani, ako bodo Slovenci pametni!

Ugovor proti sklepu gorškega nestnega starišinstva glede električnega tramvaja. — Čujemo, da bodo napravila razna slovenska društva v Gorici ugovor proti sklepu gorškega nestnega sveta, da se ne sme dati Slovence niti koščeka kruha pri novem električnem tramvaju. V ta namen se

bodo priredili v mestu in na deželi shodi. Prav je tako!

Novi vidni poglavar sv. cerkve. — Po razgratih možganih Gabrščekovih ne uči prave vere ne papež, ne škof ljubljanski, ne nadškof goriški, niti drugi škofje. O knezu-nadškofu dr. Frančišku Sedeju piše v predzadnji „Soči“: „Padel je na stališča ljubljanskega škofa Bonaventura, postal je navaden političen agitator. Nevarno se igra z ljudstvom. Knez-nadškof uganja med nami razkolniško politiko v veliko škodo nas vseh“. Dalje preti knezo-nadškofa: „Koga se bo sramoval Kristus pred Očetom? Pač le onih, ki so zapustili njegove nauke o ljubezni in spravljivosti ter so postali pridigarji sovražstva in koristolstva. Ti ne spoznavajo Njega, tudi On jih ne bo spoznaval pred Očetom“. O škofu ljubljanskem piše: „Drugega ne manjka, kakor da nastopi kak drug „List“, kateri propagira mnenje, da je ljubljanski škof Anton Bonaventura Jeglič Bog Oče, ker je Lueger Bog Sin in ker govori iz Šasterišča Bog sv. Duh“. In na drugem mestu: „In Anton Bonaventura Jeglič, namestnik Kristasa se ni čutil niti poklicanega, da bi pridobil po Šasterišču diskreditiranemu sv. Duhu prejšnji ugled itd.“

Tako je tedaj! Ne nadškof goriški, ne knezoškof ljubljanski, ne drugi škofje niso pravi apostoli in namestniki Kristusovi, niti ne vedo, kako je treba v cerkvi govoriti in učiti. To ve samo Gabršček! On sam ve, kaj je dovoljeno papežu, škofom in duhovnikom. Ne papež, ne škofje, ne duhovniki ne smejo vtikati se v politiko, to sme samo on, in komur on dovoli! Če se politika in politični listi, kakor na pr. „Soča“, ne prestano vtikajo v cerkvene reči, se cerkev za to ne sme brigati, ker cerkev ni za politiko. Tudi če bi politika imela zatrete katoliško cerkev, se vendar ta ne sme brigati za politiko. Politika je izključna last Andreja Gabrščka! Še več! Gabršček ni gospolar le nad politiko ampak tudi nad cerkvijo, nad papežem in vsemi škofi, ker jim daje v „Soči“ navodila in nake, katerih se morajo držati,

ako hočejo biti pravi namestniki Kristusovi. On je torej prvi vidni poglavar cerkve. Pričakujemo, da objavi v „Soči“ v kratkem nova navodila francoskim in ameriškim škofom.

Fridolinstvo okoli „Soče“. — „Soča“ prinaša od časa do časa kak škandal, ki ga je povzročil kak duhovnik ali redovnik. Navadno se gode ti skandali ali v Ameriki ali pa kje na Turškem, da ne moremo poizvedeti resnice. No v predzadnji številki je „Soča“ prinesla tak škandalček iz bližnjega Zadra v Dalmaciji, in „Sočina“ laž je imela kratke noge. „Soča“ je pisala:

„Jezuita prijel. — Na ovadbo kapitana Mandiča z ladije „Leda“ so prišli v Zadrú jezuita Domenico Piemonte iz Vidma, ki je bil namenjen v Split, katerega so zasačili, ko je hotel uganjati „fridolinstvo“ na mladenicu Mateju Cvetkoviču. Jezuita so baje izpustili proti kaveji.“

Kaj je na tem resnice? Izkazalo se je pred sodnijo, da je jezuita Piemonte popolnoma nedolžen. Fridolini okoli „Soče“ so pobrali to lažljivo novico iz židovskega „Piccola“. Izkazalo se je, da je jezuita Piemonta prišla na morju morská bolezen, da je metal nepronehoma iz sebe. Mladenič Mat. Cvetkovič je bolnega Patra povabil na bolj vzvišen prostor pri ladiji, ker je upal, da bo dobri zrač vstavlil metanje. Tu se je Pater nekoliko odpel, da bi mu bilo bolje. Omenjeni kapitan je porabil to priliko, da je zatožil Patra o nemoralnosti. Ko je prispela ladja v Zader, je Pater Piemonte tam maševal. Po maši so Patra aretirali. Sodnija pa je brž spoznala njegovo nedolžnost in mu dala zadoščenje. Tako je imela „Sočina“ laž kratke noge. Fridolinom okoli „Soče“ svetujemo, da take vesti rajši prinašajo iz Amerike ali iz Kine, od koder ne moremo izvedeti popolne resnice.

„Sočul“ „kvartinčkarji“ se niti sedaj niso še potolažili radi kat. shoda. Raveži so še vedno vsi iz sebe. Spekel jih je pač hudo kat. shod, da jih še sedaj boli! No, le naj jih peče! Drugikrat jih

bo še bolj. „Soči“ ne gre in ne gre v glavo, da jih je sločez 700 udeležnikov, na kat. shod v Ljubljano z Goriškega ako je vendar ona dva meseca poprej neprenehoma vpila da ne sme iti nobeden in potem tudi zag tavljal, da ne pojde noben. Ti ubogi „kvartinčkarji!“ Zlajpa pišejo „temeljite“ kritike v „Soči“ o raznih govorih na kat. shodu. V vsaki številki obdelajo po en ali dva ali celo po tri govore, kakor jih baš prinaša „Slovenec“. Da „Sočini“ „kvartinčkarji“ teh govorov ne razumejo, je zelo umljivo saj še ljudi ne poznajo, ki so na kat. shodu govorili, pa vem da se delajo kakor, da bi jih poznali. Tako pravijo v zadnji „Soči“, da je na kat. shodu govoril o „kulturnih silah katolicizma“ neki mlad duhovnik Evgen Jarc. No, lahko bi bil oni Evg. Jarc duhovnik in lahko bi bil tudi kak duhovnik govoril o kulturnih silah katolicizma, pa slučajno Evgen Jarc, ki je govoril na kat. shodu o kulturnih silah, ni duhovnik, ampak je laik in sicer mlad profesor gimnazijski. Pa kako naj „kvartinčkarji“ to vedo, ker v „Slov.“ ni bilo tega zapisano? Potem so še sešteli kalikokrat so poslusišavci ploskali med govorom — pa je bilo konec kritike v „Soči“. O ti „uboga gmajna!“

Romarji na sv. Goro. — V soboto in v nedeljo je bilo na sv. Gori mnogo tisoč romarjev. Le s Kranjskega jih je bilo okoli tisoč. Največ pa jih je bilo iz tržaške in koperske okolice. V nedeljo jutraj je došla na sv. Goro tudi furlanska procesija, ki jo je priredilo italijansko delavsko društvo v Gorici. Italijanski je govoril jezuit O. Copeni.

Napredek v cerkvenem petju v Gorici. — Z veseljem poročamo, da imamo zabilježiti spet prav lep napredek v slovenskem cerkvenem petju pri nedeljskih mašah v cerkvi sv. Ignacija v Gorici. Ljudstvo se veseli tega napredka, kar je gotovo čast pevcem, pa tudi vrlemu g. župniku Kokošarju.

Čč. duhovnim uradom na znanje. — Vsled odredbe knez nadškofijskega urada v Gorici se zahteva za vsako du-

Blago najboljše vrste

Zaloga res velikanska

„Krojaška zadruga“, Gorica,
Via Signori 7.

Za
jesenski — zimski
čas

so ravno kar došle razne v velikanski
izberi in zalogi nad vse

krasne novosti
modnega blaga:

modne volne, flanele, forštajne, sukno
za moške in dijaške obleke, svile za
bluze, salonske preproge, zavese, odeje,
šivane kuverte (Steppdecken), žime,
volne in perje za postelje itd.

PERILO

za
opreme nevesti,

kakor tudi za hotele in restavracije, za
zavode itd. itd.

Rumberško, belgijsko in švicarsko
platno, bombaževine, chiffon, cre-
ton, namizni prtji, serviette, bri-
salke, žepni robci po tvorniških
cenah.

Cene stalne.

Postrežba poštena.

P. n.

Dovoljujem se Vas prositi, da
nas o potrebi počastite z Vašim
cenj. obiskom in si ogledate vse
naše novosti, ali pa blagovolite na-
ročiti vzorce kateregakoli blaga,
koje Vam pošljemo radovoljno
franko na dom, da se prepričate
o naši zares bogati zalogi in iz-
beri, ki se lahko meri z vsako, tudi
najmodernejšo te stroke, naj si bo
v cenah kakor tudi v izbornosti
blaga.

Nadejaje se blagohotnega upo-
števanja naše prošnje, bilješim s
spoštovanjem

T. Hribar.

Konkurenca izključena

Blago vedno sveže

hovnijo posebna knjiga za vpis birmancev („Liber Confirmatorum“). Ker do sedaj duhovni uradi teh tiskovin niso imeli, je „Narodna Tiskarna“ založila tudi te tiskovine, na močnem papirju (Hand-papier). Opozarjajo se na to č. duhovni uradi.

„I. protialkoholno zborovanje na Gorškem“ priredi dne 21. oktobra t. l. „Abstinenci krožek“ v Mirnu. Zborovanje obeta biti jako zanimivo. Pri- glašenih je že več govornikov, tudi društvo „Abstinenci“ v Ljubljani pošlje 3 govornike. Natančnejši vspeled se pravočasno objavi.

„Abstinenci krožek“ v Mirnu.

V Kostanjevici na Krasi priredi „Delavsko izobraževalno in podporno društvo“ dne 23. t. m. javno veselico na vrtu g. Fr. Urda. Vspored je sledeči: 1. Pozdrav predsednika; 2. Volarič: „Ti osrečiti jo hoti“, poje moški zbor; 3. Oevirk: „Na vasi fantje pojejo“, mešan zbor; 4. „Pesem starega Kranjca“, de- klamacija; 5. Oevirk: „Upi v zvezde“, moški zbor; 6. Aljaž: „Slepec“, mešan zbor; 7. „Jeza nad petelinom in kes“, veseloigra v dveh dejanjih igrajo dekleta pevskega zbora; 8. „Danici“, moški zbor; 9. „Vaski skopuh“, igra v dveh dejanjih, igrajo člani društva; 10. Šaljiva loterija z 12 lepimi dobitki; 11. Hajdrih: „Morje adrijansko“, moški zbor. — Zraven bodo udarjali tamburaši iz Kamenj lepe sklad- be, katere objavimo na vabilih. V slu- čaju slabega vremena se veselica odloži za nedeljo pozneje. K najobilnejši ude- ležbi uljudno vabijo

delavci.

Železniška nesreča pri Celovcu. — Velika železniška nesreča se je pri- petila 16. t. m. na železniški progi med Porečami in Krivo vrbo na Koroškem. S postaje Poreče se je odpeljal pred- časno dne 16. septembra popoludno ob 4. uri 14 minut osebni vlak št. 17 južne železnice. Ob 4. uri 14 minut bi se morala križati v Porečah celovski vlak št. 17 in beljaški št. 18. Prometni urad- nik je pa spustil vlak s postaje prej nego li je došel nasprotni vlak. Prega ima le en tir. Nedaleč od vile barona Walterskirchen napravi proga velik ovinek, tako, da je zaprt razgled. Vlaka sta vozila z vso naglico. Strojvodji sta po tem ovinku zapazila pretečo nevar- nost, da vozita vlaka eden proti dru- gemu in sta storila vse, da ustavita vlaka. A bilo je prepozno, vlaka sta trčila z nekoliko pomanjšano hitrostjo. Grozen pok je naznanjal nesrečo. Kričanje in stokanje iz železniških va- gonov je dokazovalo, da se je zgodila usodopolna nesreča. In res so se kmalu prepričali, da so bile tri osebe mrtve na mestu. Osem oseb je bilo nevarno ran- njenih, nad dvajset oseb pa je bilo lahko ranjenih. Umrli so na mestu t. 1843 rojeni beljaški frančiškan Bolvary, žena

železniškega izprevodnika Berta Kem- perle iz Maribora in mariborski stroje- vodja Kramar. V celovski bolnišnici je še umrl strojevodja Honka. Prometni uradnik Lederer, ki je zakrivil nesrečo, je omedlel, ko je izvedel o nesreči. Dal se je odvezati od službe. Ranjence so odpeljali v Poreče in v Celovec. Med nevihto v nedeljo popoldne je udarila strela v brzojavne žice, in ovirala, da niso poslovala na progi električna zve- menja. Zvečer so pričeli že popravljati progo. Došlo je 60 delavcev in vojakov. Dela so tako napredovala, da je imel jutranji brzovlak le 35 minutno zamudo.

Šopek šolskih pesmi I. in II. del. — Tako je naslov dvema licnima zbir- kama, ki so ju v rokopisu odobrili pri- znani glasbeniki slovenski. Zbirki vse- gati pesmice za šolo, pa tudi take, ki so primerne za petje pri raznih prilikah izven šole. Knjižici se naročati pri g. izdajatelju A. Kosi v Središču na Šta- jerskem. Cena vsakemu delu s poštnino je 90 vinarjev. Poleg tega je g. izdajatelj priobčil tudi: „Opombe k pesenski zbirki“, ki se dobivajo za 8 vin. istotam.

Loterijske številke.

15. septembra.

Trst 46 49 75 86 62
Line 65 57 46 55 79

ZAHVALA.

Podpisana smatra za svojo dol- žnost zahvaliti se slavni vzajemni zavarovalnici za življenje „Janus“ na Dunaju oziroma podružnici v Trstu za hitro, točno likvidacijo in izplačilo zavarovalne svote s pri- padnimi dobičkovnimi deleži, za ka- tero je bil zavarovan moj pokojni soproj Stefan Brumat.

LOČNIK, dne 18. sept. 1906.

Pavla vdova Brumat.

Peter Skerbic,
Gorica, Riva Corno h. št. 13
(nasproti zaloge vina gg. bratov Bolaffio)

Priporoča svojo zalogo edino le marčnega piva iz prve domače pivovarne g. Auer- jevih dedičev v Ljubljani v sodih in pastariziranega v steklenicah.

Štev. 2884

Op.

Razglas.

Naznanja se, da

javna dražba

zastavil III. in IV. četrtleta 1904, t. j. mesecev
julija, avgusta, septembra, oktobra, no-
vembra in decembra istega leta

začne

v ponedeljek, 15. oktobra 1906

ter se bo nadaljevala naslednje delavnike in sicer četrtke
sobote in ponedeljke od 9. ure zjutraj do 1 popoldne.

Ravnateljstvo zastavljalnice.

V Gorici, 15. septembra 1906,

Priporoča svojo edino
slovensko zalogo na Gori-
škem najboljših švicarskih
zlatih in srebrnih žepnih

ur

po jako nizkih cenah. Dalje
priporoča tudi moderne in
najnatančnejše stenske ure
z jako prijetnim bitjem.
V zalogi ima tudi ve-
liko izbero šivalnih strojev.
Vsa popravila se izvršu-
šujejo z enoletnim jamst-
vom.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze),
cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne
okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano
medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene
in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter
vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krons nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže
s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za
100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Centralna posojilnica,

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905
na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih
100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905
na menice po 5 $\frac{1}{2}$ %, na vknižbo po 5%

z 1 $\frac{1}{8}$ % upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera
za hranilne vloge je nespremenjena.

Jako izdatno sredstvo proti

revmatizmu in trganju po udih (putiki)

je liker GODINA, katerega napravljata v Trstu lekarnarja Rafael Godina, lekarna „Alla Madonna della Salute“ pri Sv. Jakopu, in Josip Godina, lekarna „All' Ig-
v ulici Fornello št. 4. — Stekleničica stane 1 K 40 vin. — Potom pošte se ne pošilja manj kakor 4 stekleničice, in sicer proti poštnemu povzetju, ali pa, ako
dopošlje naprej 7 K, nakar se stekleničice dopošljejo franco in so v tem znesku zapopadeni vsi pošiljatveni stroški. Dobiva se v vseh lekarnah.